

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชีวิตมนุษย์จะต้องผูกพันกับเรื่องความปลอดภัยตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวันเสียชีวิต ขณะที่โลกมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา อุบัติภัยประเภทต่างๆนับวันจะมีมากขึ้นเป็นเงาตามตัว โดยเฉพาะผู้ที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อจะได้ปฏิบัติงาน ในโรงงานอุตสาหกรรมได้อย่างปลอดภัย อุบัติภัยจากการทำงานที่เกิดขึ้นในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า สาเหตุอันดับแรกเกิดจากพฤติกรรมเคลื่อนไหวที่ไม่ปลอดภัยมีอัตราสูงขึ้นมา แม้ว่าจะดำเนินมาตรการความปลอดภัยทั้งด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน สถานที่ปฏิบัติงานและอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ อยู่ก็ตาม หากพนักงานแต่ละคนไม่ปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่ปลอดภัย ย่อมไม่สามารถป้องกันอุบัติเหตุและความเสียหายได้ ดังนั้นเพื่อป้องกันอุบัติเหตุต่างๆ ควรกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยขึ้น และการฝึกอบรมให้ปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนอยู่เสมอก็เป็นสิ่งสำคัญด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าจะมีความปลอดภัยและอาชีพอนามัยในการทำงานกำหนดไว้ แต่ก็ตาม เมื่อมีการจ้างงานใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน ก็ต้องมีหน้าที่ให้การฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นๆด้วย

มาตรฐานการปฏิบัติงานที่ได้บรรยายไว้ต่างๆ นั้นได้ให้รายละเอียดถึงขั้นตอนในการปฏิบัติงานแต่ละขั้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดี และมีต้นทุนต่ำ อีกทั้งเกิดประสิทธิภาพในการผลิต โดยเน้นหนักในด้านของความปลอดภัยหรือกล่าวได้ว่าเป็นมาตรฐานการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย องค์กรส่วนใหญ่ต่างก็มีมาตรฐานการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยนี้อยู่ ซึ่งได้จัดทำขึ้นมาจากแต่ละส่วนงานก็ตาม แต่มีเนื้อหาการปฏิบัติที่เป็นนามธรรมมากเกินไปไม่สามารถปฏิบัติจริงได้ หรือจัดทำขึ้นมาสมบูรณ์แล้ว แต่เก็บรวบรวมใส่แฟ้มเอาไว้ไม่นำไปใช้ปฏิบัติงานจริง องค์กรที่อยู่ในสภาพเช่นนี้มีให้เห็นอยู่เสมอ อีกด้านหนึ่งองค์กรบางแห่งอาจเริ่มต้นจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยขึ้น แต่ไม่รู้ว่าควรเริ่มต้นจัดทำในรูปแบบใดและอย่างไรจึงเหมาะสมก็มีอยู่มากเช่นเดียวกัน กล่าวคือการจัดทำ

มาตรฐานการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย ซึ่งมีประโยชน์ในงานก่อสร้างหรือการผลิต เพื่อให้เกิด
ก า ร ป ฏิ บั ติ ง า น

ราบรื่นดีที่สุด และรักษาสภาพความปลอดภัยให้คงไว้พร้อมกัน สำหรับงานที่ต้องอาศัยคนในการปฏิบัติงานนั้น มีการปฏิบัติงานอยู่หลายประเภท การจัดทำมาตรฐานรองรับการปฏิบัติงาน และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างง่ายดายเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

เป้าหมายอย่างเดียวกันที่ทุกกิจการอุตสาหกรรมต้องการคือ การลดต้นทุนการผลิตลงให้ต่ำที่สุดเพื่อผลกำไรจะได้มากขึ้น ยิ่งในปัจจุบันต้องแข่งขันในด้านราคาขายด้วยแล้วการลดต้นทุนผลิตยิ่งจำเป็นมาก

มีผู้กล่าวยืนยันว่า การใช้เทคนิคของ “การวิเคราะห์คุณค่า (Value Analysis) จะช่วยลดต้นทุนลงได้มากกว่า 30% ขึ้นไป” แต่ก่อนจะถึงจุดนั้น เราอาจมองข้ามช่องโหว่สำคัญที่เกิดกับอุตสาหกรรมของไทย ซึ่งมีผลต่อต้นทุนการผลิตเหมือนกัน นั่นคือ การเกิดอุบัติเหตุ

จากตัวเลขประมาณการค่าใช้จ่าย ที่เกิดจากอุบัติเหตุ สรุปได้ว่าการเกิดอุบัติเหตุ 1 ครั้งทางโรงงานจะต้องสูญเสียคิดเป็นมูลค่าราว 4 เท่าของค่ารักษาพยาบาล และค่าทดแทนที่จ่ายแก่คนงานนั้นไป ในปี พ.ศ.2521 ประเทศไทยมีคนงานประสบอุบัติเหตุ 8,684 ราย และจ่ายค่าทดแทนไป 40 ล้านบาทเศษ นั่นหมายความว่า ฝ่ายเจ้าของกิจการจะต้องสูญเสีย โดยมองไม่เห็นอีก 160 ล้านบาทที่เดียว เราสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ด้วยการลดอุบัติเหตุในโรงงาน และเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าด้วย อาจได้ผลตอบแทนถึงกว่า 4 เท่าของมูลค่าการลงทุน เพื่อสร้างความปลอดภัยนั้นด้วย การลดอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่กระทำได้และไม่สูญเปล่า จากสถิติพบว่า โรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นสมาชิกของ NSC (National Safety Council) แห่งสหรัฐอเมริกา มีอัตราการเกิดอุบัติเหตุเพียงครึ่งหนึ่งของอัตราที่เกิดขึ้นในโรงงานที่มีได้เป็นสมาชิกของ NSC

สำหรับในประเทศไทยเราพบว่า 70% ของผู้ประสบอันตราย มาจากโรงงานขนาดเล็กและขนาดกลาง 30% ของผู้ประสบอันตรายเท่านั้นที่มาจากโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เราพบว่าโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีจุดเด่นสำคัญคือ

1. มีระบบการผลิต เครื่องจักรกล และการวางผังโรงงานที่ถูกต้องตามหลักวิชา และทันสมัยกว่า
2. มีบุคลากรด้านการจัดระบบความปลอดภัยโดยเฉพาะ
3. มีการอบรมคนงาน และวินัยปฏิบัติที่รัดกุมกว่า
4. มีอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่มีคุณภาพ และแจกจ่ายได้ทั่วถึงกว่าจึงทำให้คนงานในโรงงานขนาดใหญ่มีความปลอดภัยมากกว่า

แต่เราเชื่อมั่นว่า “โรงงานทุกขนาด ย่อมมีโอกาสในการจัดทำสภาพความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในโรงงานของตนได้เท่าเทียมกัน” หากว่า มีปัจจัยในการจัดทำได้เท่าๆกัน (วิจурย์ สิมะโชคดี และ วีรพงษ์ เถлимจิระรัตน์, 2548, หน้า 1)

ความปลอดภัยเป็นสิ่งทีทุกคนปรารถนาและมีความต้องการจะให้เกิดขึ้นแก่ตนเองผู้ใกล้ชิด เพื่อนฝูง ทรัพย์สิน รวมทั้งธุรกิจการงาน หรือสถานประกอบการที่มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ แต่ในความต้องการหรือคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นที่ให้มีขึ้นนั้น ในทางปฏิบัติจะพบเห็นอยู่อย่างสม่ำเสมอว่าผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง กับมองไม่เห็นว่าเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง ในบางกรณีผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบได้รับรู้อย่างชัดเจนแล้วว่าตนเองนั้นมีหน้าที่รับผิดชอบ แต่ก็ปฏิบัติภารกิจให้ลุล่วงไปในปริมาณน้อยและคุณภาพที่ต่ำมากโดยเฉพาะในเรื่องของความปลอดภัยที่เป็นสาเหตุก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจาก ขาดความรู้ความสามารถ และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องของการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และความสูญเสีย จึงทำให้พิจารณาว่า ความปลอดภัยเป็นเรื่องที่ไม่มีอะไรจะกล่าวถึง หรือระทำการใดๆมากนัก หรือไม่ก็จะเป็นความคิดในทำนองที่ว่า นานๆจะเกิดขึ้นสักครั้งหนึ่งไม่เห็นมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสนใจอะไรเป็นพิเศษเลย ดังนั้นการที่จะทำให้ใครก็ตามในองค์กรได้มีความเข้าใจถึงภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ ในเรื่องความปลอดภัยวิธีที่ดีที่สุดคือต้อง กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ในรูปแบบของการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และการกำหนดคกฏเกณฑ์ไว้ในรูปแบบของระเบียบปฏิบัติหรืออื่นใดที่คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนทั้งของผู้ปฏิบัติ และผู้อื่นที่เกี่ยวข้องในองค์กร เพื่อที่จะได้ปฏิบัติภารกิจทั้งหลายให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ทุกประการ

นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2537 สถิติการประสบอันตรายในสถานประกอบการต่างๆ มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก จากจำนวน 43,544 ราย เป็น 186,053 ราย ก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งทางร่างกายของลูกจ้างหรือพนักงาน ทรัพย์สิน ค่าใช้จ่าย และประสิทธิภาพ การผลิตขององค์กร รวมทั้งค่าใช้จ่ายและเวลาการบริหารของเจ้าหน้าที่ของทางราชการ จากเหตุที่ว่า การแข่งขันเพื่อความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจนับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปนั้นจะตกอยู่ในภาวะที่มีความรัดกุม ภายใต้อิทธิพลของราคาสินค้าหรือประสิทธิภาพของการบริหาร กฎระเบียบ และการกีดกันที่เข้มข้นยิ่งขึ้น การบริหารความปลอดภัยในการทำงาน จะต้องมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยการนำวิธีการและเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อการปรับปรุงแก้ไขภาวะและเหตุการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันส่วนระยะยาวนั้น จะต้องใช้กระบวนการป้องกันเป็นกลยุทธ์ในการบริหารและดำเนินการกลยุทธ์เพื่อการป้องกันที่มีประสิทธิภาพเอื้ออำนวยผลประโยชน์ และก่อให้เกิดผลในระยะยาวที่ดีที่สุดคือการใช้วิธีการควบคุมบริหารจัดการที่เป็นระบบ ซึ่งมีมาตรฐานและในสะดวกในการปฏิบัติ วิธีการบริหารจัดการดังกล่าวเคยมีการจัดทำขึ้นไว้เพื่อการดำเนินการติดตั้งการควบคุม ดูแล ตรวจสอบและการแก้ไขปรับปรุงภายใต้การกำหนดแนวปฏิบัติมีมาตรฐาน และวิธีการที่เป็นระบบเดียวกัน (standard of operation) นำแนวทางดังกล่าวมาใช้ในการบริหารความปลอดภัย ที่เรียกว่าระบบจัดการความปลอดภัยเพื่อป้องกันความผิดพลาดและความสูญเสียเป็น

แนวทางในการบริหารและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการให้สูงขึ้น (ชวลิต อาคมชน, 2537, หน้า 10)

ฉะนั้นคุณภาพชีวิตในการทำงาน (Quality of Working Life : QWL) ของเราทุกคนมีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีพอย่างมีคุณภาพ สิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราทุกคนให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการทำงาน ดังนั้น คุณภาพชีวิต และ ความปลอดภัย ในที่ทำงานจึงเป็นของคู่กัน ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารพนักงานผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงและเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องพยายามทำให้เกิดขึ้นเพื่อให้อุบัติเหตุเป็นศูนย์ (Zero Accident) อันเป็นการสงวนรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรมนุษย์และเศรษฐกิจของไทยอย่างยั่งยืน

ในอุตสาหกรรมเคมีก็มีปัญหาเกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยในการทำงานเช่นเดียวกันโดยอุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาททั้งในเรื่องเครื่องจักรในขณะที่ปฏิบัติงาน รวมถึงพนักงานที่มีส่วนในอุตสาหกรรมเคมี โดยในอุตสาหกรรมเคมีจะใช้เครื่องจักรในการผลิต โดยมีพนักงานเป็นผู้ควบคุมเครื่องจักรและเป็นผู้ตั้งระบบของเครื่องจักรในการผลิตแต่ละครั้ง ดังนั้นเมื่อระบบความปลอดภัยไม่พร้อมก็จะทำให้เกิดอุบัติเหตุ ซึ่งล้วนมีความสำคัญและน่าจะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานโดยไม่ได้ตั้งใจได้ตลอดเวลา และในการผลิตจะใช้สารเคมีในการผลิต ดังนั้นจึงต้องมีระบบความปลอดภัย โดยต้องมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากสารเคมี คือ ต้องมีหน้ากาก ถุงมือ หมวก และรองเท้า อย่างเหมาะสม ดังนั้นในช่วงที่ผ่านมาอันตรายที่เกิดขึ้นมีสาเหตุหลายประการ จึงต้องมีการพัฒนาและควบคุมป้องกันอันตรายให้แก่ผู้เกี่ยวข้องโดยระบบการบริหารความปลอดภัย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงได้ทำการศึกษาอุตสาหกรรมเคมีเพื่อเป็นกรณีศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

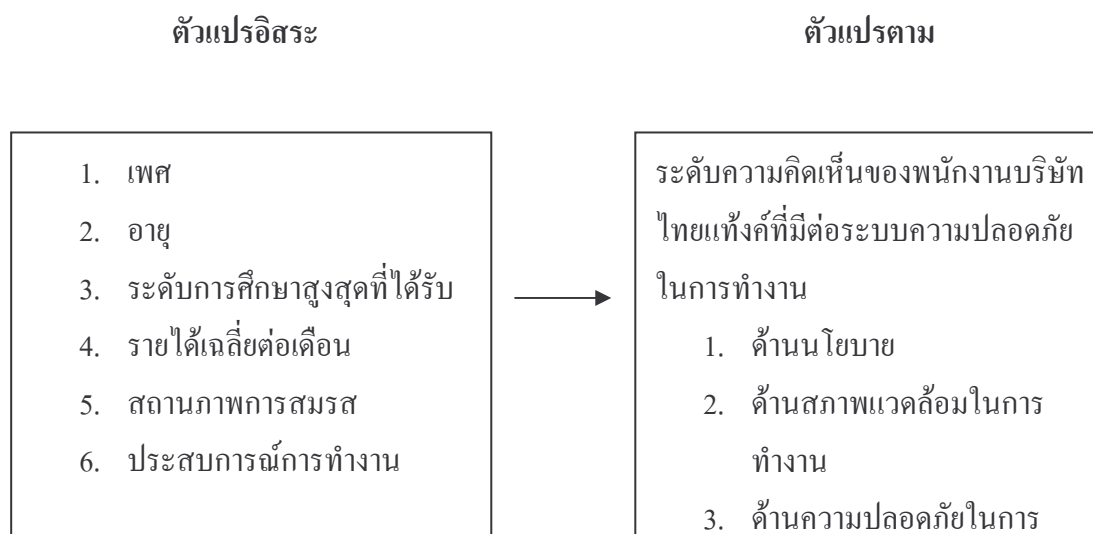
1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น ของพนักงานบริษัทไทยแท้ทั้งที่เกี่ยวข้องกับระบบความปลอดภัยในการทำงาน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของพนักงานบริษัทไทยแท้ทั้งที่มีต่อระบบความปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพ และ ประสบการณ์การทำงาน

ความสำคัญของการศึกษา

ผลการวิจัยนี้ นอกจากจะทราบถึงระดับความคิดเห็นของพนักงานบริษัทไทยแท้ทั้งค้ยังสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงด้านนโยบาย ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทไทยแท้ทั้งค้ ซึ่งผลของการวิจัยนี้ ยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนางานด้านระบบความปลอดภัยของบริษัทไทยแท้ทั้งค้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้ ดำเนินการโดยมีกรอบแนวความคิดเรื่อง ระดับความคิดเห็นของพนักงานบริษัทไทยแท้ทั้งค้ ด้านนโยบาย ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

คำถามในการวิจัย

1. พนักงานของบริษัทไทยแท็งค์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในด้านต่างๆ อยู่ในระดับใด
2. พนักงานของบริษัทไทยแท็งค์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัย โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพ และประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานในการวิจัย

1. พนักงานของบริษัทไทยแท็งค์ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยที่แตกต่างกัน
2. พนักงานของบริษัทไทยแท็งค์ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยที่แตกต่างกัน
3. พนักงานของบริษัทไทยแท็งค์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยที่แตกต่างกัน
4. พนักงานของบริษัทไทยแท็งค์ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยที่แตกต่างกัน
5. พนักงานของบริษัทไทยแท็งค์ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยที่แตกต่างกัน
6. พนักงานของบริษัทไทยแท็งค์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ พนักงานบริษัทไทยแท็งค์ เทอร์มินัล จำกัด จำนวน 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ในการวิจัยนี้ได้ทำการคัดเลือกจำนวนตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากร ของ เกรซี และมอร์แกน ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 80 คน (Krejcie & Morgan, 1970)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระแบ่งเป็น ดังนี้

2.1.1 เพศ

2.1.1.1 ชาย

2.1.1.2 หญิง

2.1.2 อายุ

2.1.2.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

2.1.2.2 21 – 30 ปี

2.1.2.3 31 – 40 ปี

2.1.2.4 41 ปีขึ้นไป

2.1.3 ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ

2.1.3.1 มัธยมศึกษา

2.1.3.2 ปวช. - ปวส. อาชีวะ

2.1.3.3 ปริญญาตรี

2.1.3.4 สูงกว่าปริญญาตรี

2.1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2.1.4.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

2.1.4.2 10,001 - 20,000 บาท

2.1.4.3 20,001 - 30,000 บาท

2.1.4.4 มากกว่า 30,001 บาทขึ้นไป

2.1.5 สถานภาพการสมรส

2.1.5.1 โสด

2.1.5.2 แต่งงาน/อยู่ด้วยกันยังไม่มามีบุตร

2.1.5.3 แต่งงานและมีบุตร

2.1.5.4 หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่

2.1.6 ประสบการณ์การทำงาน

2.1.6.1 น้อยกว่า 1 ปี

2.1.6.2 2 - 5 ปี

2.1.6.3 6 - 10 ปี

2.1.6.4 11 ปีขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของพนักงานของบริษัทไทยแท็งค์ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้ดังนี้

2.2.1 ด้านนโยบาย

2.2.2 ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

2.2.3 ด้านความปลอดภัยในการทำงาน

นิยามศัพท์

การบริหารความปลอดภัย หมายถึง กรรมวิธีเกี่ยวกับการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดบุคลากร (Staffing) การเป็นผู้นำ (Leading) การควบคุม (Controlling) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของความปลอดภัยที่กำหนดขึ้น โดยความร่วมมือของพนักงาน และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

โปรแกรมความปลอดภัย (Safety Program) หมายถึง โครงการบริหารจัดการ และวางแผนงาน เพื่อป้องกันความสูญเสีย และ ควบคุมอันตรายจากระบบต่างๆ เพื่อการดำเนินงาน หรือปฏิบัติการใด ๆ และการรักษาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลให้คงอยู่ตลอดไป

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง ลูกจ้างที่นายจ้างแต่งตั้งและมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องความปลอดภัยในการจ้างงานของลูกจ้าง

ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง สภาพการทำงานซึ่งปลอดจากเหตุอันจะทำให้เกิดอุบัติเหตุ การประสบอันตราย โรค ความเจ็บป่วย หรือความเดือดร้อนรำคาญ เนื่องจากการทำงานหรือเกี่ยวกับการทำงาน

ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง การรับรู้ถึงวิธีการส่งเสริมความปลอดภัยในรูปแบบต่างๆ ขององค์การ เช่น การกำหนดนโยบายความปลอดภัย การวางแผนด้านความปลอดภัย การฝึกอบรมด้านความปลอดภัย การตรวจตราด้านความปลอดภัย ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย การจัดนิทรรศการความปลอดภัย เป็นต้น

ปฏิบัติ หมายถึง การควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงาน การกำหนดให้มีหน่วยงานปฏิบัติและวิธีการดำเนินงานเพื่อลดขจัดสภาพเสี่ยงต่อการบาดเจ็บและโรคจากการทำงานโดยระดมความรู้จากภายในและภายนอก พร้อมทั้งกำหนดหน้าที่รับผิดชอบให้ทุกหน่วยงานทุกระดับชั้นภายในสถานประกอบการเข้าใจชัดเจนปฏิบัติได้

ประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การสามารถสร้างผลงานหรือผลสำเร็จออกมา โดยผลงานที่ได้มีคุณค่ามากกว่าทรัพยากรที่ใช้ไป กล่าวคือ สามารถผลิตของได้สูงขึ้นกว่าเดิมโดยที่ต้นทุนไม่เพิ่ม หรือไม่เช่นนั้นก็อาจเป็นว่า สามารถผลิตของทุกอย่างได้มากเหมือนเดิม แต่มีการใช้ต้นทุนน้อยลงกว่าเดิม

ด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาพบรรยากาศของการทำงานที่พนักงานได้พบ ทั้งที่เกิดขึ้นเองจากธรรมชาติ หรือจากการที่มนุษย์สร้างขึ้น